

§ 24.

Fritagne for sognekommunal Ejendomsskyld er følgende Ejendomme:

- 1) De Ejendomme, der er fritagne for Grundskyld i Medfør af § 13 eller af Kommunalbestyrelsen fritages for Grundskyld i Medfør af §§ 14 og 15.
- 2) Alle Beboelsesejendomme, som er opførte siden 1. Juni 1916 med Støtte af Stat eller Kommune i Henhold til Boliglovgivningen eller Lovene om Statstilskud eller Støtte til kommunale og andre Arbejders Iværksættelse.
- 3) Hedeplantager, som ikke er en Del af et ældre samlet Skovbrug, og som ikke er plantet som en nødvendig eller dog naturlig Erstatning for afskovet ældre Træbestand og hovedsageligt er anlagt paa Jord til en Gennemsnitstakst af 3 eller derunder og en Grundværdi, der ikke overstiger 200 Kr. pr. ha, i et Tidsrum af 60 Aar fra Tilplantningens Begyndelse at regne. Samme Fritagelse gælder for Hedeplantager i de sønderjydske Landsdele, anlagte paa Jord, staaende i Klasse 8, og hvis Grundværdi ikke overstiger 200 Kr. pr. ha.

Fremsætter Ejeren af en Ejendom overfor Kommunalbestyrelsen Begæring om hel eller delvis Fritagelse for sognekommunal Ejendomsskyld i Henhold til denne Paragrafs Punkt 2, kan han, forsaavidt Kommunalbestyrelsen nægter at imødekomme hans Begæring, forlange vedkommende Vurderingsraads Afgørelse med Hensyn til Fritagelsen eller Størelsen af det Fradrag, som han i Henhold til den nævnte Bestemmelse er berettiget til.

Efter derom indgivet Andragende kan Indenrigsministeren tilstaa Ejere af Bygninger, der ved Deklaration fra Ejeren underkastes Bestemmelserne i § 7 i Lov Nr. 137 af 12. Marts 1918 om Bygningsfredning, hel eller delvis Fritagelse for sognekommunal Ejendomsskyld af den Del af Ejendomsskyldværdien, der falder paa saadanne Bygninger.

§ 25.

Naar en i flere Kommuner liggende Ejendom under eet er vurderet til Ejendomsskyld til Staten, bliver der paa tilsvarende Maade som i § 6 fastsat af Kommunalbestyrelsen at rette Henvendelse til vedkommende Vurderingsmyndighed angaaende Fastsættelsen af den afgiftspligtige Ejendomsskyldværdi for den i hver Kommune liggende Del af Ejendommen.

De gamle Ejendomsskatter og Gammelskatten.

§ 26.

Optrævning af Arealsskat, Grundsskat og Brolægningsskat til Københavns Kommune, af Købstædernes Grundsskat og Hussskat samt af den i Lov Nr. 104 af 29. April 1913 §§ 2—4 omhandlede Ejendomsskat til Frederiksberg Kommune finder ikke mere Sted, men af enhver Ejendom, paa hvilken der den 31. December 1924 hæfter en eller flere af de nævnte Skatter, svares fremtidigt til den paagældende Kommune under Navn af Gammelskat en fast, uforanderlig aarlig Ydelse lig det Aarsbeløb, hvormed disse Skatter retteligt hvilede paa Ejendommen den 31. December 1924. Arealsskatten i København vil dog kun være at medtage i Gammelskatten med $\frac{7}{10}$ af det Aarsbeløb, hvormed den retteligt hvilede paa Ejendommen den 31. December 1924.

Den i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 21 omhandlede kommunale Ejendomsskyld til Københavns Kommune, Købstæderne og Handelspladserne og $\frac{3}{10}$ af Arealsskatten i København bortfalder.

§ 27.

I Sogne- og Amtskommunerne ophører Ligning paa Hartkorn og af kommunal Ejendomsskyld efter de hidtil gældende Regler samt Optrævning af sognekommune-